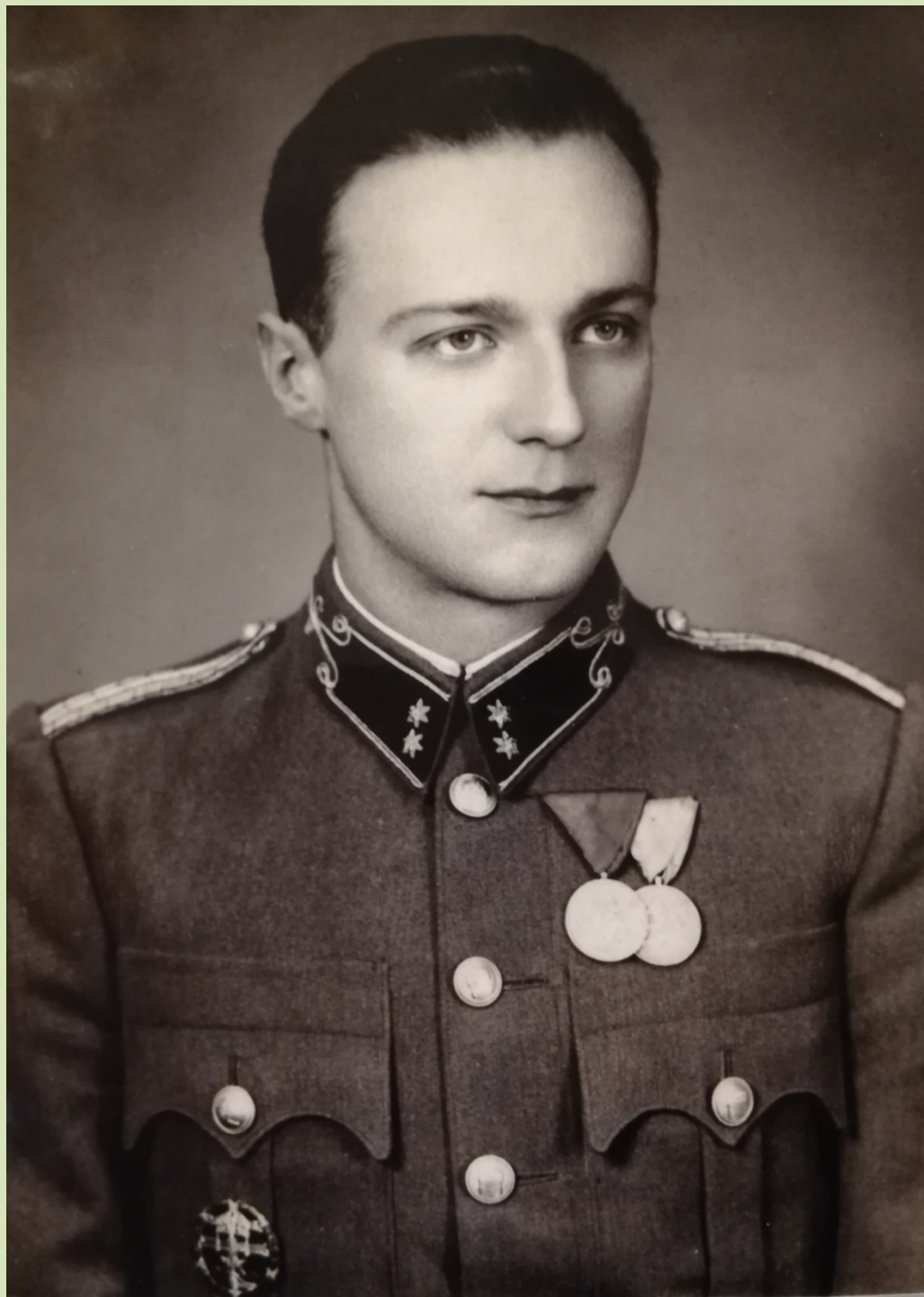

Dr. v. Gadányi Elemér csendőr főhadnagy

Szül. 1916.03.29. Tata, Kocsi u. 17.
Anyja: Fűster Margit
1927. édesapját Nagykanizsára
helyezték
M. Kir. Pázmány Péter
Tudományegyetem jogi kara
1939. februári évfolyam, csendőrtiszti
tanfolyam
1941.11.01. tart. zászlós
1943.08.20. főhadnagy
Szárnyparancsnokhelyettes, Tata
Lenti-i csendőr század (a Szombathelyi
tanzászlóalj alatt) oktatótisz, ezalatt
egyik szolgálata a zalaegerszegi gettó
őrzése (l. alább).

Budapesti 1. szárny parancsnokaként
karlövessel került hadifogságba
(Uzmány, Voronyezs; Lám Bélával
együtt), amit kényszermunkának
nyilvánítottak és ezért életjáradékot
rendeltek el számára. A gettószol-
gálatban végzett emberséges és
embermentő hozzáállása miatt sok
aláírással ellátott nyilatkozatot küldtek
a megsegítettek a hadifogságból
hazatértekor a hatóságoknak. Emiatt,
bár "nem igazolták", de engedték
segédmunkásként dolgozni: volt
bérelszámoló, erdei munkás, gyári
segédmunkás, s végül cipőkereskedő.
Ez utóbbi apósa révén, aki
csizmadiamester és cipőkereskedő volt
(őt is meghurcolták és megverték az
ÁVH-sok).

1952-ben katonai káderezésen
visszakapta főhadnagyi rendfokozatát,
mivel, mint kiderült, az "őrnagy
bajtársnő", aki kihallgatta, Czigány

József csendőr ezredes unokahuga volt, s olyan mellé osztotta be, aki "érettségizett és templomba
jár". Ennek alapján sikerült gyári munkásként dolgoznia, majd "elszegődni" falujában
Zalaszentlőrincen pedagógusnak, s idővel a Zalaszentiváni iskola vicerektora (ig.h.) lett. Innen
ment nyugdíjba 1976. szeptember 1-ével, amikor egyben a helyi iskola megszűnt, s így ők az
addigi szolgálati lakásban maradhattak.

Menyasszonya lett Benedek Mihály alezredes (a CsL szerkesztője, az erdélyi kisbaconi Benedek Elek unokaöccse) Zsuzska nevű lánya, de jegyességük felbomlott a háború és a hadifogság következtében.

Felesége: Papp Zsófia tanítónő 1948.05.15.

Első kislányuk szül. 1949. 09. 11., meghalt 1950.02.14.

Második kislányuk Emőke, szül. 1953. Első férje rendőrtiszt volt, akinek AVH-s őrnagy édesapját 1956. okt. 23-án a forradalmárok agyonlőtték. (Igy a sors ironiájaként kislányuk egyik nagyapja csendőrtiszt, másik nagyapja ÁVH-s tiszt volt).

Meghalt 1996.06.11. Zalaszentlőrinc

*Perjesi György bajtársához 1993-ban intézett személyes levele,
és Perjesi György jegyzetei alapján*